795/08

Den 19. maj 2008 blev i sag nr. 72.747:

xxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxx

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har personforsikring i Danica Pension, påstår ved sin advokat selskabet tilpligtet at udbetale invalideydelse for perioden 1/8 2004 - 1/5 2005 med tillæg af renter efter forsikringsaftalelovens § 24 samt godtgøre klageren rimelige advokatomkostninger.

Advokatomkostningerne frem til indbringelse af klagen for nævnet er opgjort til 8.500 kr. ekskl. moms. Udgifterne til advokat i forbindelse med behandling af klagesagen er opgjort til 8.800 ekskl. moms.

Selskabet har afvist at udbetale yderligere invalideydelse til klageren under henvisning til, at ydelserne i den anførte periode - i overensstemmelse med firmapensionsordningen med klagerens daværende arbejdsgiver, firmaet P. A/S - er sket direkte til arbejdsgiveren. Subsidiært har selskabet henvist til, at krav om betaling af ydelserne for den nævnte periode er forældet i medfør af forsikringsaftalelovens § 29.

Over for nævnet har selskabet meddelt, at det er indstillet på at betale de advokatomkostninger på 8.500 kr. ekskl. moms, som klageren har afholdt forud for indbringelse af sagen for nævnet. Derimod fastholder selskabet i skrivelse af 8/11 2007, at det ikke er forpligtet til at afholde advokatomkostninger derudover.

Det fremgår af sagen, at klagens advokat i 2005 indbragte en sag for Ankenævnet for Forsikring med påstand om præmiefritagelse samt udbetaling af invalideydelse fra et tidligere tidspunkt end 1/8 2004, hvor selskabet havde vurderet klagerens generelle erhvervsevne nedsat til 1/3. Den 27/3 2006 traf nævnet afgørelse i sag nr. 66.806. Heraf fremgår det, at nævnet ikke fandt grundlag for at antage, at selskabet - forud for tilkendelsen af ydelser pr. 1/8 2004 - havde frafaldet et tidligere fremsat krav om at retten til ydelserne var betinget af tilkendelse af førtidspension. Klagen kunne derfor ikke tages til følge.

Efter modtagelse af nævnets kendelse indbragte klagerens advokat sagen for Østre Landsret med påstand om anerkendelse af, at klageren var "berettiget til udbetaling under den tegnede pensionsforsikring, pol. nr. ..., i form af præmiefritagelser og efterbetalinger af ydelser at regne fra ansøgningstidspunktet, 14. december 1998, subsidiært fra et senere tidspunkt, men før sagsøgtes bevilling af ydelser pr. 1. august 2004."

I svarskriftet af 6/7 2006 redegjorde selskabets advokat for, at sagen vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt klageren havde ret til ydelse og præmiefritagelse "i perioden fra den 14. december 1998 til 1. august 2004", idet Danica Pension har givet forsikringsydelse og præmiefritagelse fra sidstnævnte tidspunkt."

Ved retsmøde den 28/3 2007 i Østre Landsret blev sagen forligt "i overensstemmelse med sagsøgerens påstand i stævning af 20. juni 2006."

Ved skrivelse af 24/5 2007 meddelte selskabets advokat, at selskabet ville udbetale erhvervsevnetabsydelse fra 14/12 1998, og at der - som følge af at selskabet nu skulle udbetale fra et tidligere tidspunkt end den 1/8 2004 - ville ske fradrag for den for høje ydelse, som klageren havde fået fra 1/8 2004 til 24/5 2007.

Hertil svarede klagerens advokat i skrivelse af 1/6 2007 bl.a.:

> "Afslutningsvist vil jeg, i overensstemmelse med det oven anførte, i relation til den varslede modregning for udbetaling af en 'for høj ydelse for perioden 1. august 2004 til nu' bemærke, at udbetalingen den 1. august 2004 og til og med maj 2005 ikke har været til min klient, men

til P. A/S, og allerede af den grund er nogen form for modregning eller anden træk uberettiget.
…
Hvorvidt Danica kan eller vil rejse krav om tilbagebetaling af ydelser betalt til P. A/S, er min klient uvedkommende, man jeg tvivler på, at dette er muligt, når fejlen skyldes Danicas egen fejl."

Det fremgår af sagen, at der herefter pågik længere tids korrespondance, hvor selskabet og klagerens advokat forsøgte at nå til enighed om udbetalingens størrelse og udstrækning, herunder, om ydelsen skulle beregnes som 60 eller 70 % af lønnen.

Ved skrivelse af 27/9 2007 og 15/10 2007 fastholdt klagerens advokat, at selskabet var forpligtet til at udbetale dækning ved tab af erhvervsevne for perioden 1/8 2004 - 1/5 2005, og da selskabet vedvarende afviste dette krav, bl.a. under henvisning til, at udbetalingen i den anførte periode ikke var omfattet af retssagen, blev sagen indbragt for nævnet.

Til støtte for påstanden om udbetaling af ydelser til klageren i perioden 1/8 2004 - 1/5 2005 anfører klagerens advokat i skrivelse af 19/10 2007 til nævnet bl.a.:

"… i december 1998 var klager ikke i et ansættelsesforhold. Ansættelsesforholdet var ophørt i 1995 (ansættelse hos P. A/S).

Med virkning pr. januar 1999 indtrådte klager på ny i ansættelsesforhold under fleksjob hos P. A/S.

Der er imidlertid, som anført, tale om en ansættelse indtrådt efter det skæringstidspunkt, der er afgørende for udbetaling af forsikringsydelserne i henhold til stævningspåstanden, som indklagede har taget bekræftende til genmæle over for.

Der er i perioden 1. august 2004 til maj 2005 (inklusiv) sket udbetaling af forsikringsydelser til P. A/S.

Dette skyldes, at indklagede oprindeligt ikke ville anerkende, at klager opfyldte betingelserne for at modtage forsikringsydelser forud for 1. august 2004.

Dette tildelingstidspunkt var genstand for den tidligere klage til Ankenævnet for Forsikring og som dannede baggrund for søgsmålet.
…
Havde indklagede, som anerkendtes under retssagen, korrekt vurderet, at klager allerede i december 1998 opfyldte betingelserne for udbetaling af forsikringsydelser, også i den omhandlede periode, og det ville ikke ændre herpå om klager senere - dvs. efter december 1998 - indgik i et ansættelsesforhold forudsat, at betingelserne for at modtage ydelserne (erhvervsevnenedsættelse) fortsat var opfyldt, En senere fra 1999 påbegyndt ansættelse hos P. A/S ville derfor intet have betydet. Klager ville fortsat have oppebåret ydelserne.

I det hele taget er indklagedes nægtelse af at udbetale for omhandlede periode mærkværdig. Hvis klager ikke skulle være berettiget til personligt at modtage ydelserne i perioden, hvis indklagede korrekt havde tilkendt klager ydelser fra december 1998, så er det uforståeligt, at indklagede har efterudbetalt ydelser for perioden såvel før som efter perioden august 2004 til maj 2005.

At der overhovedet er et problem må skyldes, at indklagede har udbetalt ydelser til P. A/S i perioden, som P. A/S reelt ikke skulle have haft, og at indklagede derfor må indse, at det ikke vil være muligt at kræve tilbagebetaling. Det er imidlertid ikke klagers problem.

Havde indklagede udbetalt ydelserne, som indklagede burde fra december 1998, ville klager, som anført, have modtaget ydelserne personligt også i perioden 1. august 2004 til og med maj 2005, og det kan derfor ikke betyde en ændring heri, at indklagede begik fejl med hensyn til tilkendelsestidspunktet. Det kan ikke forringe klagers retsstilling.

Klager har derfor krav på udbetalingen af forsikringsydelser, også i perioden august 2004 til maj 2005.

De ydelser, der måtte blive efterbetalt, skal tillægges forrentning efter forsikringsaftalelovens § 24.

Der er ikke indtrådt forældelse. Dette allerede fordi indklagede frafaldt synspunktet i forbindelse med sagen for Østre Landsret, Indklagede har påtaget sig, ved at tage bekræftende til genmæle, at efterbetale alle ydelse fra december 1998 at regne og frem."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Til støtte herfor anfører selskabet i skrivelse af 8/11 2007 bl.a.:

"**Retsforliget**
Det fremgår af Østre Landsrets retsbog fra den 28. marts 2007 …, at landsretten betragter sagen som forligt i overensstemmelse med sagsøgerens påstand i stævning fra den 20. juni 2006.
…
… Sagen er først efter afslutningen af retssagen kommet til at handle om perioden efter den 1. august 2004.

Da vi sammen med vores advokat P.S. vurderede, om vi ønskede at indgå forlig ved at tage bekræftende til genmæle, var det såvel vores som vores advokats opfattelse, at der dermed skulle udbetales ydelser og ydes præmiefritagelse i tidsrummet fra den 14. december 1998 til den 1. august 2004.

Forliget er på nuværende tidspunkt opfyldt og der er betalt renter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24 indtil udbetaling er sket.

I henhold til Ankenævnets vedtægters § 2, stk. 5 kan nævnet ikke behandle sager, som er afgjort ved retsforlig. En eventuel uenighed om retsforligets indhold afgøres af Fogedretten.

Udbetaling af dækning ved tab af erhvervsevne i perioden fra den 1. august 2004 til den 1. maj 2005 var således ikke omfattet af retssagen. Udbetalingen er sket til arbejdsgiveren P. i henhold til aftalen med os om pensionsordning til samtlige medarbejdere.

> Sagen kan efter vores opfattelse ikke afgøres af Ankenævnet jf. vedtægternes § 3, stk. 3, idet spørgsmålet er af erhvervsmæssig karakter, da det involverer ydelser tilsendt den tidligere arbejdsgiver, der ikke er repræsenteret i ankenævnssagen.
>
> Hertil kommer, at krav mod os om yderligere tab af erhvervsevne udbetaling fra 2004 er forældede i henhold til forsikringsaftalelovens § 29.
>
> Det er korrekt, at Danica Pension i forbindelse med retsforliget har frafaldet vores forældelsesindsigelse for udbetalinger i perioden fra den 14. december 1998 til den 31. december 2002 jf. svarskriftet …, men kravet om yderligere udbetalinger fra 2004 drejer sig om genudbetaling af ydelser, der allerede er sket til arbejdsgiveren P. Dette var [klageren] bekendt med jf. vores breve til hende fra den 25. oktober 2004 og 19. november 2004 …"

I skrivelse af 29/11 2007 har selskabet supplerende oplyst, at klageren har haft præmiefritagelse i den periode fra 1/8 2004 - 1/5 2005, hvor udbetalingen tilfaldt hendes arbejdsgiver.

Til det af selskabet anførte bemærker klagerens advokat i skrivelse af 21/11 2007 til nævnet bl.a.:

> "Det er bemærkelsesværdigt, at Danica Pension i sit indlæg til Ankenævnet for Forsikring rent faktisk ikke gør gældende, at klager efter de gældende forsikringsbetingelser ikke er berettiget til at modtage forsikringsydelser i den omhandlede periode 1. august 2004 til maj 2005, hvor udbetaling af forsikringsydelserne skete til min klients tidligere arbejdsgiver, P. A/S.
>
> Det eneste synspunkt som indklagede gør gældende til støtte for sin påstand er tilsyneladende, at fritagelsen for betaling i perioden skulle følge af svarskriftet, hvori indklagede under den tidligere Østre Landsretssag havde givet udtryk for, at sagen efter deres opfattelse vedrørte udbetalinger frem til 1. august 2004.
>
> Heroverfor bemærkes imidlertid, at der taget bekræftende til genmæle fra indklagedes side over for den af klager i stævningen nedlagte påstand.
>
> Der er således hverken udtrykkeligt eller stiltiende på nogen måder, der kan sidestilles med en aftale mellem parterne, sket en begrænsning af påstanden til alene at skulle angå ydelser frem til 1. august 2004."

I skrivelsen påstår advokaten desuden selskabet tilpligtet at godtgøre klageren de advokatudgifter, som er medgået til behandling af sagen i nævnet. Disse er af advokaten opgjort til 8.800 kr. ekskl. moms.

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at selskabet i overensstemmelse med overenskomstmæssig praksis med frigørende virkning har betalt de helbredsbetingede forsikringsydelser til klagerens arbejdsgiver for perioden 1/8 2004 til 1/5 2005. Selskabet er derfor ikke forpligtet til at betale yderligere for denne periode til klageren.

Nævnet finder endvidere ikke grundlag for at pålægge selskabet at betale advokatudgifter ud over det anerkendte beløb.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen